

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ

на правах рукопису

ГАМАЛІЯ РОСТИСЛАВ ВІТАЛІЙОВИЧ

ПРО ДЕЯКІ ІНТЕГРАЛЬНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ
ВА ІНДЕКСИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

01.01.03 - математична фізика

Дисертація на здобуття наукового ступеня
кандидата фізико-математичних наук

КИЇВ - 1993

53.57
ТВ 20.567

Робота виконана на кафедрі вищої математики МІ Київського
технічного інституту.

ЛНБ України ім. В. Стефаника

00813996 (-)

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК: доктор фізико-математичних
наук, професор ВІРЧЕНКО Н. О.

ОФІЦІЙНІ ОПОНЕНТИ: доктор фізико-математичних
наук, професор МАРТИНИК Д. І.,
кандидат фізико-математичних
наук, доцент ЯКОВЕНКО В. М.

ПРОВІДНА УСТАНОВА: Інститут прикладних проблем
механіки і математики
АН України

Захист відбудеться "30" листопада 1983р. о 15⁰⁰ годині
на засіданні спеціалізованої ради Д 018.50.02 при Інституті
математики АН України (252004, м. Київ-4, вул.
Терещківська, 3)

З дисертацією можна ознайомитись в бібліотеці інституту

Автореферат розісланий "22" жовтня 1983р.

Вчений секретар спеціалізованої ради,
доктор фізико-математичних наук

Лучка А. Ю.

ДВ - 28.364

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. В останні роки при розв'язанні багатьох технічних задач з'явилась гостра потреба у дослідженні різноманітних фізичних процесів (механічних, теплових, електромагнітних та ін.) в об'єктах зі складною геометричною формою, що складаються з різних середовищ з нелінійними характеристиками. Математично задача полягає у знаходженні розв'язку системи нелінійних диференціальних рівнянь з розривними коефіцієнтами при заданих граничних умовах.

Пряме розв'язання такої задачі за допомогою наближених методів становить значні труднощі через великий об'єм обчислень. У багатьох практичних випадках вдається одержати розв'язок шляхом розв'язання деякого числа лінеаризованих задач. Тоді ефективність алгоритму визначається швидкістю розв'язання відповідних лінійних задач. Особливу цінність у цьому випадку становить наявність точного аналітичного розв'язку лінійної задачі.

Одним із найбільш поширених та ефективних аналітичних методів розв'язання вищезгаданих задач є метод інтегральних перетворень. Можна виділити два основні класи інтегральних перетворень. До першого класу входять інтегральні перетворення типу Фур'є (перетворення Фур'є, Лапласа, Меліна, Ганкеля, Г'льберта та ін.). Другий клас вістить такі види інтегральні перетворення за індексом (приміром, інтегральні перетворення Контроревича-Лебелля, Меллера-Фокса, Озельського, Вієна та ін.). Ядро теорія інтегральних

перетворень першого класу розроблена достатньою мірою, то теорії інтегральних перетворень другого класу ще далеко до завершення.

Слід зауважити, що застосування методу інтегральних перетворень в основному обмежується лінійними диференціальними рівняннями з неперервними коефіцієнтами та класичними граничними умовами (першого, другого та третього родів). Бажання відмовитись від цих обмежень привело до розвитку двох методів -- методу парних або N -арних інтегральних (рядових) рівнянь та методу гібридних інтегральних перетворень. Між цими двома методами існує тісний взаємозв'язок, тому що формулу обернення для будь-якого гібридного інтегрального перетворення з N точками спрощення можна розглядати як розв'язок відповідного N -арного інтегрального рівняння та навпаки, якщо відомо розв'язок деякого N -арного інтегрального рівняння, то його можна розглядати як гібридне інтегральне перетворення в N точках відокремлення.

Перше задача про парні інтегральні рівняння була сформульована Вебером в 1872р. і розв'язана Бельтрамі в 1881р. Невелика кількість велика кількість робіт, присвячених розв'язанню окремих парних (N -арних) інтегральних рівнянь. Однак, лише в деяких випадках вдавалось знаходити розв'язок у явній формі.

Основи методу гібридних інтегральних перетворень було викладено в роботах Л.С.Уфляда, Т.А.Ефимова, С.А.Гуклої (1900 - 1974рр.). Різноманітним застосуванням гібридних інтегральних перетворень та побудові нових формул обернення

було присвячено роботи В.С.Проценко (1972 - 1983рр.), Найдя (1983 - 1984 рр.) та ін. Подальший розвиток методу гібридних інтегральних перетворень подано в працях М.П.Ленюка та його учнів (1985 - 1992рр.). Зауважимо, що в більшості цих робіт при побудові формул обернення гібридних інтегральних перетворень використовувався єдиний підхід, детально викладений Н.С.Уфліндом в 1978 р. По своїй суті це операційний метод. Однак, всі обчислення носять формальний характер, результати вимагають повнішого математичного обґрунтування. Окрім того, складність висяток у багатьох випадках не дозволяло отримати формули обернення гібридних інтегральних перетворень з числом точок спряження більшим двох.

Видеказані обставини визначили напрям дисертаційної роботи. Дисертація присвячена побудові, дослідженню та застосуванню нових інтегральних перетворень за індексом.

Метою даної роботи є побудова ядер прямих та обернених гібридних інтегральних перетворень з функціями Віттекера та Лемандра у випадках однієї, двох та N точок спряження, застосування одержаних результатів для розв'язання деяких задач математичної фізики, обчислення невластивих інтегралів та розв'язання перних (N -арних) інтегральних рівнянь.

Методика дослідження. У дослідженні використовувалися елементи теорії крайових задач для звичайних диференціальних рівнянь, операційне числення, теорія спеціальних функцій, а також розроблений автором метод асимптотичних отріпків.

Наукова новизна дисертаційної роботи.

Методом асимптотичних оцінок побудовано інтегральне перетворення з модифікованими функціями Віттекера $\pi_{\mu, \nu}(x)$ в ядрах, яке при $\mu=0$ переходить у класичне інтегральне перетворення Конторовича-Лебедева. Доведено теорему про існування оберненого перетворення, одержано узагальнену рівність Парсеваля та композиційні співвідношення в дробовим інтегралом Вейля та узагальненим інтегральним перетворенням Меллера-Фока (з узагальненою приспівною функцією Лежандра першого роду $P_{\frac{m, n}{2+t^2}}(x)$). Подано застосування вказаних співвідношень для обчислення нових невластких інтегралів від спеціальних функцій та розв'язання прямих інтегральних рівнянь в функціями Віттекера в ядрах.

Операційним методом побудовано гібридні інтегральні перетворення в модифікованими функціями Віттекера в ядрах з однією та двома точками спряження.

Методом асимптотичних оцінок одержано структуру ядер гібридних інтегральних перетворень в N точками спряження, що містять модифіковані функції Віттекера. Доведено відповідну теорему розгорнення.

Операційним методом побудовано гібридні інтегральні перетворення Віттекера-Лежандра-Віттекера та Лежандра-Віттекера-Лежандра на обмеженій області відрізка в двома точками спряження, що містять модифіковані функції Віттекера та приспівні функції Лежандра в ядрах.

Методом асимптотичних оцінок доведено теорему

розгорнення функції, що справджує умови Діріхле, інтегрованої з точно визначеною вагою в інтегралах з кусково-неперервними ядрами гібридних інтегральних перетворень Віттекера-Лежандра-Віттекера та Лежандра-Віттекера-Лежандра.

- Методом асимптотичних оцінок доведено теорему про розгорнення абсолютно сумовної з точно визначеною вагою функції, що справджує умови Діріхле, в інтегралах з кусково-неперервним ядром гібридного інтегрального перетворення з M точками спряження.
- Досліджено властивості ядер одержаних гібридних інтегральних перетворень, що дозволяють використовувати їх для розв'язання різноманітних задач математичної фізики. Подано конкретні приклади розв'язання таких задач.

Практична цінність. Одержані в дисертації інтегральні перетворення можуть використовуватись в різноманітних задачах теплофізики, механіки, електрофізики тощо. Зокрема, апарат цих інтегральних перетворень може бути використаний при дослідженні електромагнітних та теплових полів в електротехнічних пристроях.

Апробація. Основні результати роботи доповідались на Міжнародній науковій конференції "Диференціальні та інтегральні рівняння. Математична фізика та спеціальні функції" (м.Самара, 1992р.); міжвузівському науковому семінарі "Крайові задачі математичної фізики" (м.Київ, 1992р.); Міжнародній конференції "The Third International Colloquium on Differential Equations" (Болгарія, Пловдив,

1992р.); Всесоюзній науково-технічній конференції "Математичне моделювання в енергетиці" (м.Київ, 1990р.); Міжнародній науково-технічній конференції "Пам'яті академіка М.П.Кравчука" (м.Київ, 1992р.); XI науковій конференції факультету математичних наук, присвяченій 400-річчю м.Куйбишева (м.Куйбишев, 1989р.); науково-методичних семінарах кафедри вищої математики №1 Київського політехнічного інституту (м.Київ, 1990-1992р.); науковому семінарі відділу математичної фізики Інституту прикладних проблем механіки і математики АН України (м.Львів, 1993р.).

Структура роботи. Дисертація складається з вступу, трьох розділів, висновку та списку цитованої літератури. Повний об'єм роботи - 134 сторінки машинопису. Відліграфічний список містить 97 назв.

ОСНОВНІ РЕЗУЛЬТАТИ РОБОТИ

У вступі до дисертації обґрунтовується актуальність теми, подано огляд робіт в темі дисертації та зроблено опис отриманих результатів.

Перший розділ присвячено побудові узагальненого інтегрального представлення Контуровича-Лебедева та дослідженню деяких його властивостей і застосувань.

В §1.1 запроваджено модифіковані функції Віткєри:

$$w_{\mu, \nu}(z) = \pi \int_{\frac{\pi}{2}}^{\frac{3\pi}{2}} W_{\mu, \nu}(2z), \quad (1)$$

$$\mathbb{W}_{\mu, \nu}(x) = \frac{2^{-2\nu} \Gamma\left(\frac{1}{2} - \nu\right) \mathbb{M}_{\frac{\mu}{2}, \nu}(2x)}{\Gamma(1 + \nu) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - \nu\right) \sqrt{2x}}, \quad (2)$$

де $\mathbb{W}_{\mu, \nu}(x)$, $\mathbb{M}_{\mu, \nu}(x)$ - функції Віттекера першого і другого роду відповідно. Вони при $\mu=0$ переходить у модифіковані функції Бесселя $K_\nu(x)$, $I_\nu(x)$. Дорядимо деякі їх властивості. Зокрема, отривані асимптотичні формули

$$\mathbb{W}_{\mu, \nu}(x) = \frac{2^{-2\nu} e^x (2x)^{\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2}} \Gamma\left(\frac{1}{2} - \nu\right) \Gamma(1 + 2\nu)}{\Gamma(1 + \nu) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - \nu\right) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} + \nu\right)} \left[1 + O\left(\frac{1}{x}\right)\right], \quad (3)$$

$x \rightarrow +\infty$,

$$\mathbb{W}_{\mu, \nu}(x) = \sqrt{x} (2x)^{\frac{\mu}{2} - \frac{1}{2}} e^{-x} \left[1 + O\left(\frac{1}{x}\right)\right], \quad (4)$$

$x \rightarrow +\infty$,

$$\mathbb{M}_{\mu, \nu}(x) = \frac{2^{-2\nu} \Gamma\left(\frac{1}{2} - \nu\right) (2x)^\nu}{\Gamma(1 + \nu) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - \nu\right)} \left[1 + O(x)\right], \quad (5)$$

$x \rightarrow 0$,

$$\mathbb{M}_{\mu, \nu}(x) = \sqrt{x} \left[\frac{\Gamma(-2\nu)}{\Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - \nu\right)} (2x)^\nu + \frac{\Gamma(2\nu)}{\Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} + \nu\right)} (2x)^{-\nu} \right] x$$

$\times \left[1 + O(x)\right], \quad (6)$

$x \rightarrow 0$.

В §1.2 побудовано операційним методом узагальнене інтегральне перетворення Конторовича-Лобедова:

$$\Phi(\tau) = \mathbb{W}_\mu \{f(x), \tau\} = \int_0^\infty \mathbb{W}_{\mu, 1\tau}(\xi) \frac{f(\xi)}{\xi} d\xi, \quad (7)$$

$$f(x) = \mathbb{W}_\mu^{-1} \{\Phi(\tau), x\} = \frac{1}{x} \int_0^\infty \operatorname{th}(2\pi\tau) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} + 1\tau\right) \Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - 1\tau\right) \times$$

$\times \mathbb{W}_{\mu, 1\tau}(x) \Phi(\tau) d\tau. \quad (8)$

Доведено основну тотожність інтегрального перетворення диференціального оператора:

$$\mathbb{W}_\mu \left\{ \mathbb{V}_\mu [f(x), x], \tau \right\} = -\tau^2 \mathbb{W}_\mu [f(x), \tau]. \quad (9)$$

де $\mathbb{V}_\mu f(x), x = x^2 \frac{d^2 f}{dx^2} + x \frac{df}{dx} - (x^2 - \mu x) f$.

В §1.3 методом асимптотичних оцінок доведено теорему про розгорнення абсолютно сумової з точно визначеною вагою функції, що спирається умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є в ядром узагальненого інтегрального перетворення Конторовича-Лобедєва. Доведено теорему про існування оберненого узагальненого інтегрального перетворення Конторовича-Лобедєва, одержано узагальнену рівність Парсеваля та композиційні співвідношення:

$$\begin{aligned} & \mathbb{L}_x \left\{ x^{2q} \mathbb{W}_\mu^{-1} [f(\tau), 2x], s \right\} = \\ & = 2^{q+\frac{1}{2}} \frac{\Gamma(s+1)}{\Gamma(s)} \frac{\Gamma(s+1+\mu)}{\Gamma(s-1)} \frac{\Gamma(s-1-\mu)}{\Gamma(s)} \mathbb{F}^{\mu+q+1, \mu-q-1} [f(\tau), s], \quad (10) \end{aligned}$$

$$\mathbb{I}_y^\mu \left\{ x^{k-1} e^{-\frac{x}{y}} \mathbb{W}_{k, \mu}^{-1} [f(\tau), x] \right\} = y^{k+\mu-1} e^{-\frac{y}{x}} \mathbb{W}_k^{-1} [f(\tau), y]. \quad (11)$$

де \mathbb{L}_x - перетворення Лапласа, $\mathbb{F}^{\alpha, \beta}$ - узагальнене інтегральне перетворення Меллера-Фока, що містить узагальнену прикладану функцію Лежандра першого роду $P_{\frac{m, n}{2}}^{\mu}(x)$, \mathbb{I}_y^μ - дробовий інтеграл Вейля.

В §1.4 подано застосування узагальненої рівності Парсеваля та вказаних композиційних співвідношень для обчислення нових невідесних інтегралів від спеціальних функцій. Представлено шість інтегральних рівностей з функціями

Віттекера в ядрах:

$$\int_0^{\infty} \phi(t) W_{k,1t}(x) \operatorname{tsh} 2\pi t \Gamma\left[\frac{1}{2} - k - it\right] \times \\ \times \Gamma\left[\frac{1}{2} - k + it\right] dt = f_1(x), \quad 0 < x < a, \\ \int_0^{\infty} \phi(t) W_{k,\mu,1t}(x) \operatorname{tsh} 2\pi t \Gamma\left[\frac{1}{2} - k - \mu - it\right] \\ \times \Gamma\left[\frac{1}{2} - k - \mu + it\right] dt = f_2(x), \quad x > a. \quad (12)$$

Другий розділ присвячено побудові гібридних інтегральних перетворень з модифікованими функціями Віттекера в ядрах.

В §2.1 доведено теорему про інтегральну тотожність на складеному проміжку. А саме, якщо функції $y_k(x, \tau)$ в розв'язками диференціальних рівнянь

$$\left[p_k(x) y_k(x, \tau) \right]' - \left[q_k(x) + \tau^2 \Gamma_k(x) \right] y_k(x, \tau) = 0, \quad x \in I_k, \quad (13)$$

де $I_k = (a_{k-1}, a_k)$, $k = \overline{1, n+1}$, та стверджують умови спряження

$$\begin{aligned} & \gamma_{11}^k y_k(a_k, \tau) + \delta_{11}^k y_k(a_k, \tau) = \\ & = \gamma_{12}^k y_{k+1}(a_k, \tau) + \delta_{12}^k y_{k+1}(a_k, \tau), \quad k = \overline{1, n}, \quad 1 = 1, 2, \end{aligned} \quad (14)$$

то для всіх τ_1, τ_2 має місце інтегральна тотожність

$$\begin{aligned} & \frac{\Delta_{01}^{1 \dots n} \Delta_{01}^n p_2(a_1) \dots p_{n+1}(a_n)}{\Delta_{10}^{1 \dots n} \Delta_{10}^n p_1(a_1) \dots p_n(a_n)} \int_{a_0}^{a_1} \Gamma_1(x) y_1(x, \tau_1) y_1(x, \tau_2) dx + \\ & + \dots + \\ & + \frac{\Delta_{01}^{k \dots n} \Delta_{01}^n p_{k+1}(a_k) \dots p_{n+1}(a_n)}{\Delta_{10}^{k \dots n} \Delta_{10}^n p_k(a_k) \dots p_n(a_n)} \int_{a_{k-1}}^{a_k} \Gamma_k(x) y_k(x, \tau_1) y_k(x, \tau_2) dx + \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 & + \dots + \\
 & + \frac{\Delta_{01}^n p_{n+1}(a_n)}{\Delta_{10}^n p_n(a_n)} \int_{a_{n-1}}^{a_n} r_n(x) y_n(x, \tau_1) y_n(x, \tau_2) dx + \\
 & + \int_{a_n}^{a_{n+1}} r_{n+1}(x) y_{n+1}(x, \tau_1) y_{n+1}(x, \tau_2) dx = \\
 & = \frac{p_{n+1}(a_{n+1})}{\tau_1^2 - \tau_2^2} \Omega_{n+1}(\tau_1, \tau_2, a_{n+1}) - \\
 & - \frac{\Delta_{01}^1 \dots \Delta_{01}^n p_2(a_1) \dots p_{n+1}(a_n)}{\Delta_{10}^1 \dots \Delta_{10}^n p_1(a_1) \dots p_n(a_n)} \frac{p_1(a_0)}{\tau_1^2 - \tau_2^2} \Omega_1(\tau_1, \tau_2, a_0); \quad (15)
 \end{aligned}$$

$$\text{де } \Omega_k(\tau_1, \tau_2, x) = y_k(x, \tau_1) y_k(x, \tau_2) - y_k(x, \tau_1) y_k(x, \tau_2), \quad (16)$$

$$\text{та } \Delta_{01}^k = \gamma_{11}^k \delta_{21}^k - \gamma_{21}^k \delta_{11}^k \neq 0, \quad \Delta_{10}^k = \gamma_{12}^k \delta_{22}^k - \gamma_{22}^k \delta_{12}^k \neq 0. \quad (17)$$

Функції $y_k(x, \tau)$ побудовано у явному вигляді. А саме, якщо функції $\phi_k(x, \tau)$ і $\psi_k(x, \tau)$ складають фундаментальні системи розв'язків диференціальних рівнянь (13), $v_k(\tau)$ - їх власні значення Вронського, тоді

$$y_k(x, \tau) = \frac{p_k(a_k) \dots p_n(a_n)}{\Delta_{01}^k \dots \Delta_{01}^n v_k(\tau) \dots v_n(\tau)} \left[\Delta_1^k(\tau) \phi_k(x, \tau) - \Delta^k(\tau) \psi_k(x, \tau) \right], \quad (18)$$

$$\text{де } \Delta_1^{k+1}(\tau) = \Omega_k(\psi, \psi, \tau) \Delta^k(\tau) - \Omega_k(\psi, \phi, \tau) \Delta_1^k(\tau), \quad (19)$$

$$\Delta^{k+1}(\tau) = \Omega_k(\phi, \phi, \tau) \Delta^k(\tau) - \Omega_k(\phi, \psi, \tau) \Delta_1^k(\tau),$$

$$\begin{aligned}
 \Omega_k(\phi, \phi, \tau) &= \Delta_{11}^k \phi_k(a_k, \tau) \phi_k(a_k, \tau) + \Delta_{12}^k \phi_k(a_k, \tau) \phi_k'(a_k, \tau) + \\
 &+ \Delta_{21}^k \phi_k'(a_k, \tau) \phi_k(a_k, \tau) + \Delta_{22}^k \phi_k'(a_k, \tau) \phi_k'(a_k, \tau), \quad (20)
 \end{aligned}$$

$$\Delta_{11}^k = \gamma_{11}^k \gamma_{22}^k - \gamma_{21}^k \gamma_{12}^k, \quad \Delta_{12}^k = \gamma_{11}^k \delta_{22}^k - \gamma_{21}^k \delta_{12}^k, \quad (21)$$

$$\Delta_{21}^k = \delta_{11}^k \gamma_{22}^k - \delta_{21}^k \gamma_{12}^k, \quad \Delta_{22}^k = \delta_{11}^k \delta_{22}^k - \delta_{21}^k \delta_{12}^k.$$

В §2.2 операційним методом отримано структуру ядер гібридних інтегральних перетворень з однією точкою спряження. Методом асимптотичних оцінок за допомогою інтегральної тотожності (15) та асимптотичних формул (3)-(6) доведено теорему про розгорнення абсолютно сумовної з точно визначеною вагою функції, що, справджує умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є з кусково-неперервним ядром гібридного інтегрального перетворення з однією точкою спряження. Отримані результати дозволили запровадити гібридні інтегральні перетворення співвідношеннями:

$$\begin{aligned} \phi(\tau) &= \overline{w}_{\mu_1, \mu_2}^{\alpha} \{f_1(x), f_2(x), \tau\} = \\ &= \int_0^a y_1(\xi, \tau) \frac{f_1(\xi)}{\xi} d\xi + \frac{\Delta_{10}}{\Delta_{01}} \int_0^{\infty} y_2(\xi, \tau) \frac{f_2(\xi)}{\xi} d\xi, \quad (22) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f_1(x) &= \overline{w}_{\mu_1, \mu_2}^{-1} \{\phi(\tau), x\} = \frac{2}{\pi^2} \int_0^{\infty} \frac{\Delta_{01}^2}{\Delta^2(i\tau)} \tau \operatorname{sh}(\pi\tau) u_{\mu_1}(i\tau) \times \\ &\times y_1(x, \tau) \phi(\tau) d\tau, \quad i=1, 2. \quad (23) \end{aligned}$$

Доведено основну тотожність інтегрального перетворення диференціальних операторів:

$$\begin{aligned} \overline{w}_{\mu_1, \mu_2}^{\alpha} \left\{ V_{\mu_1} \{f_1(x), x\}, V_{\mu_2} \{f_2(x), x\}, \tau \right\} = \\ = -\tau^2 \overline{w}_{\mu_1, \mu_2}^{\alpha} \left\{ f_1(x), f_2(x), \tau \right\}. \quad (24) \end{aligned}$$

В §2.3 операційним методом отримано структуру ядер гібридних інтегральних перетворень з двома точками спряження. Методом асимптотичних оцінок доведено теорему про розгорнення абсолютно сумовної з точно визначеною вагою

функції, що справджує умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є з кусково-неперервним ядром гібридного інтегрального перетворення в двом точками спряження. Отримані результати дозволяють запровадити гібридні інтегральні перетворення співвідношеннями:

$$\begin{aligned} \Phi(\tau) &= W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} [f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau] = \\ &= \int_0^{a_1} y_1(\xi, \tau) \frac{f_1(\xi)}{\xi} d\xi + \frac{\Delta_{10}}{\Delta_{01}} \int_{a_1}^{a_2} y_2(\xi, \tau) \frac{f_2(\xi)}{\xi} d\xi + \\ &+ \frac{\Delta_{10}^2 \Delta_{01}^2}{\Delta_{01}^2 \Delta_{01}^2} \int_{a_2}^{\infty} y_3(\xi, \tau) \frac{f_3(\xi)}{\xi} d\xi, \end{aligned} \quad (25)$$

$$\begin{aligned} f_1(x) &= W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{-1, a_1, a_2} (\Phi(\tau), x) = \frac{2}{\pi} \left(\frac{\Delta_{01}^2 \Delta_{01}^2}{\Delta_{01}^2 \Delta_{01}^2} \right)^2 \int_0^{\infty} \frac{\operatorname{tsh}(\pi\tau)}{a_1^2 a_2^2 |\Delta_{01}^{-1}(i\tau)|^2} \times \\ &\times v_{\mu_1}^{-1}(i\tau) v_{\mu_2}^{-1}(i\tau) y_3(x, \tau) \Phi(\tau) d\tau, \quad 1 = \overline{1, 3}. \end{aligned} \quad (26)$$

Доведено основну тотожність інтегрального перетворення диференціальних операторів:

$$\begin{aligned} W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} \left\{ v_{\mu_1} [f_1(x), x], v_{\mu_2} [f_2(x), x], v_{\mu_3} [f_3(x), x], \tau \right\} = \\ = - \tau^2 W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} [f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau]. \end{aligned} \quad (27)$$

Методом асимптотичних оцінок, за допомогою інтегральної тотожності (16) та формул (3)-(6) доведено теорему про розгорнення абсолютно умовної в точно визначеному вагом функції, що справджує умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є з кусково-неперервним ядром гібридного інтегрального перетворення в N точками спряження. Це дозволяло запровадити

відповідне гібридне інтегральне перетворення в N точками спряження. Для нього доведено основу тотальності інтегрального перетворення диференціальних операторів.

Подано приклад застосування гібридного інтегрального перетворення в N точками спряження для розв'язання крайової задачі, яка полягає в знаходженні обмеженої в неоднорідному складеному клині $0 < \rho < \infty$, $\phi_1 < \phi < \phi_2$, $0 < z < l$ (ρ, ϕ, z - циліндричні координати) функції $u(\rho, \phi, z)$, що спрzedжує у цьому клині диференціальному рівнянню:

$$\frac{\partial^2 u}{\partial \rho^2} + \frac{1}{\rho} \frac{\partial u}{\partial \rho} + \frac{\nu(\rho)}{\rho} u + \frac{1}{\rho^2} \frac{\partial^2 u}{\partial \phi^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} = 0, \quad (28)$$

де

$$\nu(\rho) = \nu_1, \quad \alpha_{1-1} < \rho < \alpha_1, \quad 1 = \overline{1, n+1}, \quad \alpha_0 = 0, \quad \alpha_{n+1} = \infty, \quad (29)$$

граничними умовами:

$$u(\rho, \phi, z) \Big|_{z=0} = u(\rho, \phi, z) \Big|_{z=l} = 0, \quad (30)$$

$$u(\rho, \phi, z) \Big|_{\phi=\phi_1} = F_1(\rho, z), \quad u(\rho, \phi, z) \Big|_{\phi=\phi_2} = F_2(\rho, z) \quad (31)$$

та умовами спряження:

$$\begin{aligned} & \left[\gamma_{11}^k + \delta_{11}^k \frac{\partial}{\partial \rho} \right] u(\rho, \phi, z) \Big|_{\rho=\alpha_k} = \\ & = \left[\gamma_{12}^k + \delta_{12}^k \frac{\partial}{\partial \rho} \right] u(\rho, \phi, z) \Big|_{\rho=\alpha_k} + 0, \quad i=1, 2, \quad k=\overline{1, n}, \end{aligned} \quad (32)$$

$$\Delta_{01}^k = \gamma_{11}^k \delta_{21}^k - \gamma_{21}^k \delta_{11}^k \neq 0, \quad (33)$$

$$\Delta_{10}^k = \gamma_{12}^k \delta_{22}^k - \gamma_{22}^k \delta_{12}^k \neq 0.$$

Ровнянок цієї задачі одержано у вигляді:

$$u(\rho, \phi, z) = \sum_{j=1}^{\infty} \sin\left[j \frac{\pi z}{l}\right] \int_0^{\infty} \left[C_1^j(\tau) \operatorname{sh}(\phi_2 - \phi)\tau + \right. \\ \left. + C_2^j(\tau) \operatorname{sh}(\phi - \phi_1)\tau \right] U_j\left(\sqrt{\rho} \frac{1}{l}, -\tau^2\right) \frac{\partial \tau}{\operatorname{sh}(\phi_2 - \phi_1)\tau} \quad (34)$$

Третій розділ присвячено побудові гібридних інтегральних перетворень з приєднаними функціями Лежандра та модифікованими функціями Віттекера в ядрах.

В §3.1 запроваджено функції $P_{\mu, \nu}(x)$ і $Q_{\mu, \nu}(x)$, які зв'язані з приєднаними функціями Лежандра співвідношеннями:

$$Q_{\mu, \nu}(x) = \frac{e^{-\frac{\mu}{2}\pi}}{\Gamma\left(\frac{1}{2} + \frac{\mu}{2} + \nu\right)\Gamma\left(\frac{1}{2} - \frac{\mu}{2} - \nu\right)} Q_{\frac{\mu}{2}, \nu}(x), \quad (35)$$

$$P_{\mu, \nu}(x) = \frac{e^{\frac{\mu}{2}\pi}}{\Gamma\left(\frac{1}{2} + \nu\right)} P_{\frac{\mu}{2}, \nu}(x), \quad (36)$$

доділено деякі їх асимптотичні властивості. Операційним методом та методом асимптотичних оцінок отримано структуру ядер гібридних інтегральних перетворень Віттекера-Лежандра-Віттекера в двох точках спрями, доведено теорему про розгорнення абсолютно сумовної в точно визначеній ваговій функції, що справджує умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є з кусково-неперервним ядром. Отримані результати дозволяють запровадити гібридні інтегральні перетворення Віттекера-Лежандра-Віттекера співвідношеннями:

$$\begin{aligned} \Phi(\tau) &= W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} [f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau] = \\ &= \int_0^{a_1} y_1(\xi, \tau) \frac{f_1(\xi)}{\xi} d\xi - \frac{\Delta_{10}^1 a_1}{\Delta_{01}^1 (1-a_1^2)} \int_{a_1}^{a_2} y_2(\xi, \tau) f_2(\xi) d\xi + \\ &+ \frac{\Delta_{10}^1 \Delta_{10}^2 a_1 (1-a_2^2)}{\Delta_{01}^1 \Delta_{01}^2 (1-a_1^2) a_2} \int_{a_2}^{\infty} y_3(\xi, \tau) \frac{f_3(\xi)}{\xi} d\xi, \quad (37) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f_1(x) &= W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{-1, a_2} [\Phi(\tau), x] = \\ &= \frac{2}{\pi^2} \left[\Delta_{01}^1 \Delta_{01}^2 \right]^2 \int_0^{\infty} \frac{\operatorname{tsh}(\pi\tau)}{8^2 (1-a_2^2)^2 |\Delta^1(i\tau)|^2} u_{\mu_1}(i\tau) u_{\mu_2}^2(i\tau) \times \\ &\times y_1(x, \tau) \Phi(\tau) d\tau, \quad i = \sqrt{-1}, \quad (38) \end{aligned}$$

Доведено основну тотожність інтегрального перетворення диференціальних операторів:

$$\begin{aligned} W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} \left\{ \nabla_{\mu_1} [f_1(x), x], \nabla_{\mu_2} [f_2(x), x], \nabla_{\mu_3} [f_3(x), x], \tau \right\} = \\ = -\tau^2 W_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} \left[f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau \right], \quad (39) \end{aligned}$$

$$\text{де } \nabla_{\mu} [f(x), x] = (1-x^2) \frac{d^2 f}{dx^2} - 2x \frac{df}{dx} - \left\{ \frac{1}{4} + \frac{\mu}{4(1-x^2)} \right\} f. \quad (40)$$

В §3.2 операційним методом отримано структуру ядер гібридних інтегральних перетворень Лежандра-Віттенберг-Лежандра в двох точках спряження. Методом асимптотичних оцінок доведено теорему про розгортання абсолютно сумовної в точно визначеному вагом функції, що справляє умови Діріхле, в інтеграл типу Фур'є з кусково-неперервним ядром.

Отримані результати дозволили запровадити гібридні інтегральні перетворення Лемандра-Віттекера-Лемандра співвідношеннями:

$$\begin{aligned} \Phi(\tau) &= L_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} [f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau] = \\ &= \frac{\Delta_{10}^1 \Delta_{10}^2 a_1 (1-a_2^2)}{\Delta_{10}^1 \Delta_{10}^2 (1-a_1^2) a_2} \int_1^{a_1} y_1(\xi, \tau) f_1(\xi) d\xi - \\ &- \frac{\Delta_{10}^2 (1-a_2^2)}{\Delta_{10}^2 a_2} \int_{a_1}^{a_2} y_2(\xi, \tau) \frac{f_2(\xi)}{\xi} d\xi + \int_{a_2}^{\infty} y_3(\xi, \tau) f_3(\xi) d\xi, \quad (41) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} f_1(x) &= L_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{-1, a_2} [\Phi(\tau), x] = \\ &= \frac{2}{\pi^2} \left[\Delta_{10}^1 \Delta_{10}^2 \right] \int_0^{\infty} \frac{\tau \operatorname{sh}(\pi \tau)}{a_1^2 (1-a_2^2)^2 |\Delta_{10}^3(\tau)|^2} v_{\mu_2}^2(\tau) u_{\mu_3}(\tau) = \\ &= y_2(x, \tau) \Phi(\tau) d\tau, \quad 1-\overline{1,3}. \quad (42) \end{aligned}$$

Доведено основну тотожність інтегрального перетворення диференціальних операторів:

$$\begin{aligned} L_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} \left\{ R_{\mu_1} [f_1(x), x], V_{\mu_2} [f_2(x), x], R_{\mu_3} [f_3(x), x], \tau \right\} = \\ = -\tau^2 L_{\mu_1, \mu_2, \mu_3}^{a_1, a_2} [f_1(x), f_2(x), f_3(x), \tau]. \quad (43) \end{aligned}$$

За допомогою інтегральної тотожності (15) та звідси комбітованими властивостями функцій $u_{\mu, \nu}(x)$, $v_{\mu, \nu}(x)$, $R_{\mu, \nu}(x)$, $Q_{\mu, \nu}(x)$ доведено теорему про розгорнення абсолютно сумовної в точці значущою вагою функції, що оправдує умови Діріхле, а інтеграл в кусково-неперервних ядрах гібридного інтегрального перетворення в N точках спряження.

яке містить приєднані функції Лежандра та модифіковані функції Віттекера.

Отримані результати дозволили запровадити відповідне гібридне інтегральне перетворення. Подано приклад його застосування для розв'язання однієї крайової задачі.

Основні положення дисертації опубліковані в наступних роботах:

1. Вирченко Н.А., Гамалея Р.В. О некоторых новых типах парных интегральных уравнений // Тез. докл. науч. конф. Фак. мат. знаний, посвященной 400-летию г.Куйбышева (14-19 мая 1986г.) - Куйбышев, 1986. - С. 10.
2. Вирченко Н.А., Гамалея Р.В. Некоторые вопросы теории парных интегральных уравнений и их приложения // Краевые задачи для дифференциальных уравнений с частными производными: Межвуз. сб. науч. работ. - Куйбышев, 1988. - С. 128-133.
3. Гамалея Р.В. Об одной системе парных интегральных уравнений для задач электрофизики // Тез. докл. Всесоюз. науч.-техн. конф. "Математическое моделирование в энергетике" (23-25 октября 1990г.) - Киев, 1990. - С. 16-17.
4. Вирченко Н.А., Гамалея Р.В. Об одном интегральном преобразовании // Мат. физика и нелинейн. механика. - 1991. - Вып. 16. - С. 21-29.
5. Гамалея Р.В. Об одном N-арном интегральном уравнении // Тез. докл. науч.-техн. конф. "Памяти академика М.П.Кривчука" (12-15 мая 1992г.) - Киев, 1992. - С. 28-29.
6. Гамалея Р.В. О некоторых гибридных интегральных преобра-

464/183

ЛНБ ім. В. Стефанишина
АН України

зованиях с функциями

- ІЗ с. - Рукопись деп. в УкрИНТЭИ 13.11.92, №1836 - Укр92.
7. Гамалея Р.В. Об одном интегральном преобразовании с функциями Уиттекера и Лежандра в ядрах. - Киев, 1992. - 13 с. - Рукопись деп. в УкрИНТЭИ 13.11.92, №1837 - Укр92.
8. Гамалея Р.В. Гибридные интегральные преобразования по индексу Уиттекера-Лежандра-Уиттекера. - Киев, 1992. - 13 с. - Рукопись деп. в УкрИНТЭИ 16.11.92, №1838 - Укр92.
9. Гамалея Р.В. Об одном приложении метода парных интегральных уравнений // Тез. докл. Междунар. науч. конф. "Дифференциальные и интегральные уравнения. Математическая физика и специальные функции" (24-31 мая 1992г.) - Самара, 1992. - С. 66-67.
10. Gamaleja R. On one application H-function to the partial differential equations // Abstracts of Invited Lectures and Short Communications Delivered at the Third International Colloquium on Differential Equations. - Plovdiv, Bulgaria, 1992. - P. 63.

Підп. до друку 22.04.93. Формат 60x84/16. Папір друк. офс.
 друк. Ум. друк. арк. 116. Ум. фарбо-відб. 116
 вид. арк. 10. Тираж 100 пр. Зам. 168

Віддруковано в Інституті математики АН України
 252601 Київ 4, МСП, вул. Терещенківська, 8